

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 19 september 2017 met nummer RvVb/A/1718/0065
in de zaak met rolnummer 1415/0107/A/4/0099

Verzoekende partij	de heer Bart POLLEY vertegenwoordigd door advocaat Bram VANDROMME met woonplaatskeuze op het kantoor te 8500 Kortrijk, Kapucijnenstraat 14
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
Tussenkomenende partij	de heer Patrick NOTEBAERT vertegenwoordigd door advocaten Karolien BEKE en Stijn VANDAMME met woonplaatskeuze op het kantoor te 9000 Gent, Kasteellaan 141

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 24 oktober 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 4 september 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkomenende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Poperinge van 5 mei 2014 ontvankelijk en gegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een mestverwerkingsinstallatie op de percelen gelegen te 8970 Poperinge, Kleine Dasdreef 2, met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie K, nummers 0560N en 0546B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 11 oktober 2016.

Advocaat Goele BROUCKAERT *loco* advocaat Bram VANDROMME voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Eva DE WITTE *loco* advocaten Karolien BEKÉ en Stijn VANDAMME voert het woord voor de tussenkomenende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 17 december 2014 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de vierde kamer laat de tussenkomende partij met een beschikking van 16 maart 2015 toe in de debatten.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

1.

De tussenkomende partij dient op 24 december 2013 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Poperinge een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het bouwen van een mestverwerkingsinstallatie” op de percelen gelegen te 8970 Poperinge, Kleine Dasdreef 2.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘leper-Poperinge’, vastgesteld met koninklijk besluit van 14 augustus 1979 in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Solitaire vakantiewoningen’.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 28 januari 2014 tot en met 26 februari 2014, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 14 februari 2014 ongunstig en bevestigt dit ongunstig advies op 17 maart 2014 als volgt:

“ ...

De aanvraag is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied met verspreide bebouwing. De aanvrager baat ter plekke een professioneel landbouwbedrijf uit. Hij wenst een nieuwe mestverwerkingsinstallatie op te richten op de terreinen achter zijn bedrijf. Op 14 februari 2014 bracht de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling een ongunstig advies uit voor deze aanvraag, vanwege het gebrek aan concrete gegevens omtrent de installatie en omwille van de inplanting van de op te richten infrastructuur. Inmiddels werd een bijkomende motivatienota bezorgd, en werd de aanvraag ook telefonisch toegelicht.

In de bijkomende nota is opgegeven dat de capaciteit van de installatie 55.000 ton per jaar zal bedragen, wat aanvaardbaar is in agrarisch gebied (max. 60.000 ton per jaar). Er is ook aangegeven dat slechts 6% van de te verwerken mest van het eigen bedrijf

afkomstig zal zijn. Er is niet opgegeven van waar de rest (51.500 ton per jaar) zal komen, en wat dit betekent naar mobiliteit toe.

Wat de inplanting betreft, is enkel aangegeven dat men de installatie 'iets verder' van de bestaande varkensstallen wenst te bouwen, en dit om mogelijke sanitaire risico's te vermijden. Er zou een vaste afsluiting en/ of bijkomend groenscherm aangeplant worden tussen de beide bedrijfsonderdelen. Door de afstand tussen de stallen en de mestverwerkingsinstallatie, het voorzien van een afzonderlijke toegang en een afsluiting tussen de huidige bedrijfszetel en de mestverwerkingsinstallatie wordt in feite een nieuwe inplanting gecreëerd. Dit kan echter alleen aanvaard worden voor een professioneel, volwaardig landbouwbedrijf (= kweken van planten en/of dieren voor de reguliere markt), en niet voor een mestverwerkingsinstallatie.

Omwille van bovenvermelde redenen behoudt de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling het eerder uitgebrachte ongunstige advies. Als er opgegeven zou worden van waar de aan te voeren mest zal komen, en als de installatie beter zou aansluiten op de bestaande stallen, zou de aanvraag te overwegen zijn.
...

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 5 mei 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college stelt het volgende:

“ ...

Overwegende dat Duurzame Landbouwonwikkeling te Brugge op 14 februari 2014 een ongunstig advies formuleerde in onderhavig dossier aangezien de mestverwerkingsinstallatie op meer dan 40 meter afstand van de bestaande bedrijfsgebouwen/varkensstallen wordt opgericht, hetgeen volgens de Afdeling niet getuigt van zuinig ruimtegebruik; dat verder eveneens vragen werden gesteld bij het beschikbaar inputmateriaal gelet op de capaciteit van de installatie.

Overwegende dat de architect in reactie op dit ongunstig advies in een bijkomende verklaring argumenteerde dat de voorziene inplanting vooral ingegeven is om sanitaire redenen; dat hij verder bevestigde dat de rest van de drijfmest zou worden aangevoerd van varkens- en rundveehouderijen uit de onmiddellijke omgeving zonder deze evenwel bij naam te noemen.

Overwegende dat ADLO bijkomend intern overleg pleegde over voormelde nota; dat het ongunstig advies desondanks opnieuw werd bevestigd op 17 maart 2014 omdat de bouwheer geen uitsluitsel geeft over de te verwachten mobiliteitsdruk ten gevolge van de bijkomende mest aangevoerd vanuit de verder gelegen bedrijven; dat de gevraagde afstand tussen de varkensstallen en de mestverwerkingsinstallatie uiteindelijk een nieuwe op zichzelf staande inplanting creëert, hetgeen echter alleen kan aanvaard worden voor een professioneel volwaardig landbouwbedrijf (t.t.z. een bedrijf voor het kweken van planten en/of dieren voor de reguliere markt) en niet voor een mestverwerkingsinstallatie.

Gelet op het afwijkende milieuvergunningsplan ten opzichte van het ingediende bouwplan.

Overwegende dat om voormelde redenen onderhavige aanvraag moet geweigerd worden.

Overwegende dat het college de oprichting van een mestverwerkingsinstallatie gelegen in agrarisch gebied zeker niet in vraag stelt, doch dat enkel een nieuw aangepast bouwplan/dossier met de noodzakelijke bewijsstukken alle twijfel die in dit project is ontstaan zal opheffen.

...

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 3 juni 2014 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 22 juli 2014 om dit beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De "conclusie en voorstel" in het verslag luidt als volgt:

" ...

4D CONCLUSIE EN VOORSTEL

...

*In het dossier **ontbreekt** een mobiliteitsstudie alsook een indicatieve lijst van mogelijke leveranciers van dierlijke mest naar deze mestverwerkingsinstallatie. Aangezien slechts 8% afkomstig is van eigen bedrijf betekent dit een mobiliteitstoename. Deze gegevens zijn essentieel om het dossier met kennis van zaken te beoordelen.*

*Gezien in het dossier nog steeds onduidelijkheden zijn op het vlak van mobiliteit en het plan niet overeenstemt met de afgeleverde milieuvergunning stelt de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar voor om het beroep ongegrond te verklaren en de vergunning te **weigeren**.*

..."

Na de hoorzitting van 5 augustus 2014 verklaart de verwerende partij het beroep op 4 september 2014 gegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

" ...

5B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

Het bedrijf ligt volgens het gewestplan Ieper - Poperinge (KB 14.08.1979) in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

...

De aanvraag betreft het bouwen van een mestverwerkingsinstallatie met een capaciteit van 55.000 ton. De omzendbrief RO/2006/01 fungeert als afwegingskader voor de inplanting van dergelijke installaties, krachtens deze omzendbrief dient het tonnage te worden beperkt tot 60.000 ton. Huidige aanvraag blijft onder deze norm.

De Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling (ADL) adviseerde de aanvraag tot twee keer toe ongunstig, dit bij gebrek aan concrete gegevens omtrent de installatie en omwille van de inplanting van de op te richten infrastructuur. De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt in het verslag vast dat volgens het beroepschrift alle mest zal worden aangevoerd van landbouwers uit de directe omgeving van Groot-Poperinge maar een dergelijke lijst ontbreekt zodat de onduidelijkheid op dit punt blijft. De inplanting is zodanig gekozen dat de dieren niet doorheen de mestverwerkingsinstallatie moeten worden vervoerd, dit is hygiënisch de meest aangewezen inplanting.

Tijdens de hoorzitting wordt gesteld dat er in de regio Poperinge ruimte is voor

bijkomende mestverwerkingscapaciteit, dit geldt des te meer nu er ingevolge een verlaging van de bemestingsnorm van 1 januari 2015 een bijkomende vraag voor mestafzet zal zijn. Na de hoorzitting wordt door de aanvrager nog een lijst van mogelijk cliënteel neergelegd, het betreft landbouwers waarvoor de aanvrager ook reeds instaat voor het invullen van de mestbankaangifte en die een uitbreiding van hun bedrijf hebben gerealiseerd door het aanvragen van NER's. Tevens is er ook nog de mogelijkheid tot het overnemen van NER's van andere landbouwers wat resulteert in een bijkomende mestproductie van de overgenomen NER's die eveneens moeten worden verwerkt. Het betreft allen landbouwers uit de regio Groot-Poperinge. Het verschil tussen de plannen in de milieuvergunningsaanvraag en deze stedenbouwkundige aanvraag zal het voorwerp uitmaken van een mededeling kleine verandering. Wat de inplanting van de installatie betreft wordt aangevuld dat de aanvrager in de toekomst nog een bijkomende stal wil oprichten tussen de bestaande stallen en de mestverwerkingsinstallatie, hierdoor zal er een compact geheel ontstaan waarbij de beschikbare ruimte maximaal wordt benut en er voldoende ruimte is om gebruik te maken van de nieuwste verwerkingstechnieken. De afgevaardigde van de gemeente stelt dat er zekerheid moet zijn over de inplanting van de installatie en clustering daarbij aangewezen is.

De deputatie stelt vast dat kort na de hoorzitting een mededeling kleine verandering werd ingediend, de plannen stemmen overeen met de plannen van voorliggende stedenbouwkundige vergunningsaanvraag. In aansluiting hierbij stelt de deputatie vast dat de gekozen inplanting van de installatie ook voldoende wordt verduidelijkt, zowel bedrijfstechnisch, hygiënisch en qua toekomstperspectief is de inplanting aanvaardbaar. De aanvraag maakt voor 92% gebruik van aangevoerde mest, in dit opzicht is het noodzakelijk dat voldoende informatie wordt verschaft inzake de aanvoer van mest. De bijkomende nota van aanvrager toont aan dat het potentieel cliënteel zich binnen de regio Groot-Poperinge situeert, de aanvraag zal dan ook een link hebben met het plaatselijk landbouwgebeuren.

Gelet op de bijkomende informatie stelt de deputatie vast dat de aanvraag verenigbaar is met de gewestplanbestemming, de esthetische toets komt aan bod bij de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening (zie 5C).

...

5C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

...

Wat het verschil tussen deze aanvraag en de reeds goedgekeurde milieuvergunning betreft, wordt vastgesteld dat de aanvrager kort na de hoorzitting een mededeling kleine verandering heeft ingediend. Beide aanvragen zijn op elkaar afgestemd, op die manier wordt ook tegemoet gekomen aan de voornaamste bezorgdheid van de gemeente.

De provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar toetst in het verslag de aanvraag als volgt op het vlak van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening:

Functionele inpasbaarheid – schaal – visueel-vormelijke elementen

Het landbouwbedrijf is compact en bestaat uit een bedrijfswoning en vier loodsen, waarvan drie achter elkaar gesitueerd. In het ontwerp wordt rekening gehouden met toekomstige uitbreidingen en milieu-hygiënische voorwaarden waardoor de nieuwe installatie achteraan het bedrijf wordt ingeplant. De loods sluit qua vorm, materiaalgebruik (grijze gladde betonpanelen met zwarte golfplaten) en hoogte aan met de bestaande bebouwing.

Mobiliteit

De nieuwe mestverwerking bevindt zich in een erg landelijke omgeving. Op zo'n 180m ten zuiden van de inrichting is een zonevrije woning en op zo'n 190m ten

noordoosten is een woning bij een veeteeltbedrijf. De toegangsweg tot het mestverwerkingsbedrijf bevindt zich op zo'n 350m afstand t.o.v. van de N38. Het aspect **mobiliteit** speelt in deze aanvraag een **cruciale rol**, omdat de maximale capaciteit 55.000ton bedraagt, waarvan maar liefst **92%** mest wordt **aangevoerd**.

De Kleine Dasdreef is een gemeenteweg (volgens het inplantingsplan zo'n 3m breed), die een erg smal straatprofiel heeft om bijkomend zwaar verkeer op te vangen. De Kleine Dasdreef maakt deel uit van de fietsroute Hoppeland, wat wijst op toeristisch belang van de regio.

In het dossier ontbreekt een mobiliteitsstudie, wat problematisch is omdat zo'n studie essentieel is om het dossier met kennis van zaken te beoordelen.

Zoals hierboven al opgemerkt ontbreekt in het dossier bovendien een indicatieve lijst van mogelijke leveranciers van dierlijke mest naar deze mestverwerkingsinstallatie. Slechts 8% is afkomstig van eigen terrein en de rest wordt aangevoerd door andere landbouwbedrijven. Enkel de afvoer van zo'n 4.500 ton/jaar die voorheen elders moest worden afgevoerd valt weg, daar de mest op eigen bedrijf wordt verwerkt. In het beroepsschrift wordt opgeworpen dat alle mest wordt aangevoerd door landbouwers in de directe omgeving van Groot-Poperinge. Dit wordt echter niet gestaafd met enig document.

Hinderaspecten

De burens merkten tijdens het openbaar onderzoek op dat er naast **verkeershinder** ook **geurhinder** zal ontstaan. In de verleende milieuvergunning werden bijkomende voorwaarden opgelegd om deze geurhinder te beperken. Volgens de minister zullen de bijkomende effecten zeer beperkt zijn en geen bijkomende hinder genereren mits er steeds met afgesloten poorten wordt gewerkt (dit werd eveneens als voorwaarde opgelegd in de milieuvergunning).

In het openbaar onderzoek werd de **aantasting van het landschap** opgeworpen. Gezien de nabijheid van de Bommelaarsbeek is het ruimtelijk aangewezen dat het bedrijf aan **landschapsintegratie** doet. Het bedrijf ligt in een open landschap met zachte golvingen en grenst aan akker- en weiland. De uitbreiding is compact en sluit aan bij het bedrijf. In het dossier zit een plan waaruit blijkt dat het landbouwbedrijf deels wordt geïntegreerd.

Langsheen de nieuwe toegangsweg wordt een losse heg in combinatie met hoogstambomen voorzien. De aanwezige groenstructuren langsheen de beek worden versterkt met aanplant van bijkomende Essen. Ter hoogte van de lagune wordt een losse heg aangeplant. De hoogte van deze beplanting bedraagt zo'n 4 à 5m. Een hakhoutbeheer zal toegepast worden waardoor om de 8 jaar de heesters worden afgezet tot tegen het maaiveld.

Inzake mobiliteit wordt na de hoorzitting een lijst neergelegd met het mogelijk cliënteel van aanvrager. De deputatie stelt vast dat dit cliënteel allen landbouwers betreft uit de regio Groot-Poperinge, ook de noodzaak aan bijkomende verwerkingscapaciteit wordt cijfermatig op gedetailleerde wijze toegelicht en dit rekening houdend met de toekomstige verlaging van de bemestingsnormen. Het cliënteel situeert zich binnen de regio Groot-Poperinge en dus op vrij beperkte afstanden van de mestverwerkingsite, hierdoor zal er geen sprake zijn van bovenmatige mobiliteitshinder. De Kleine Grasdreef is een vrije smalle weg, doch het aan- en afvoertraject beslaat slechts ca. 220m van deze weg alvorens er wordt aangesloten op de Abeelseweg waarvan het profiel deze verkeersbewegingen kan opvangen. De deputatie stelt vast dat de aanvraag

redelijkerwijze geen onaanvaardbare mobiliteitsdruk zal genereren. Wat de beoordeling van de functionele inpasbaarheid, schaal, de hinderaspecten en de ethische inpasbaarheid van de aanvraag betreft, sluit de deputatie zich integraal aan bij het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar dat zij op dit punt ook tot het hare maakt.

De aanvraag is verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

5D CONCLUSIE

Overwegende dat de aanvraag strekt tot het bouwen van een mestverwerkingsinstallatie met aanhorigheden bij een bestaand landbouwbedrijf; dat de site volgens het gewestplan gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat de aanvraag op basis van de bijgevoegde informatie is afgestemd op het plaatselijk landbouwgebeuren; dat een mededeling kleine verandering werd ingediend zodat de milieuvergunningsaanvraag en de stedenbouwkundige aanvraag op elkaar zijn afgestemd; dat de gekozen inplanting te verantwoorden is in het licht van de uitbreidingsmogelijkheden van het bedrijf en omwille van hygiënische redenen; dat de aanvraag geen bovenmatige mobiliteitshinder zal veroorzaken; dat de aanvraag ook op het vlak van schaal, functionele en esthetische inpasbaarheid als hinder verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening;
...”

Dit is de bestreden beslissing.

2.

Op 8 augustus 2013 verleent de verwerende partij een milieuvergunning aan de tussenkomende partij voor het verder exploiteren en uitbreiden van een varkensfokkerij, met inbegrip van een inrichting met een mestverwerking tot 55.000 ton per jaar. Na administratief beroep heeft de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur de beslissing van de verwerende partij bevestigd en enkele bijkomende voorwaarden opgelegd.

Bij arrest nr. 234.906 van 2 juni 2016 heeft de Raad van State de beslissing van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 24 april 2014 waarbij de beroepen ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 8 augustus 2013, houdende het verlenen van een milieuvergunning aan de tussenkomende partij voor het verder exploiteren en uitbreiden van een varkensfokkerij, vernietigd.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van de vordering

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig is ingesteld. Er worden op dit punt geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

11. Artikel 4.8.16.§1, lid 1, 3° VCRO stelt dat, om als derde belanghebbende een beroep bij de RvVb te kunnen instellen, Verzoekende partij, als natuurlijke persoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Het bestaan van deze hinder of nadelen moet niet zeker zijn.'

Deze omschrijving van deze categorie "belanghebbenden" is vergelijkbaar met de belanghebbenden dewelke volgens artikel 4.7.21, §2,2° VCRO een georganiseerd administratief beroep kunnen indienen tegen een beslissing van het CBS.

Verzoekende partij dient tevens in zijn verzoekschrift de hinder of nadelen te omschrijven dewelke hij lijdt of zal lijden uit de bestreden beslissing.

12. **Vooreerst** is de geplande (en hierbij bestreden) Aanvraag op een afstand van minder dan 180 meter van de woning van Verzoekende partij gelegen.

Een en ander wordt heel duidelijk op boven reeds in het verzoekschrift opgenomen kaartmateriaal (zie randnummer 1) en het in de stukkenbundel toegevoegde fotomateriaal (stuk 3B).

De afstand tussen de Aanvraag en de woning van Verzoekende partij is - in de gegeven omstandigheden - erg klein. Immers, gelet op het open landschap in casu, is Verzoekende partij zelfs onmiddellijke buur van de Aanvraag. Bovendien moet tevens rekening worden gehouden met de grote omvang van de bestreden Aanvraag en de daarin vervatte bouwwerkzaamheden, constructies en activiteiten.

Verzoekende partij is er zich echter wel van bewust dat het louter beschikken over zakelijke rechten op een nabijgelegen perceel voor Uw Raad niet als voldoende wordt beschouwd om het belang te verantwoorden.

13. **Ten tweede** zal Verzoekende partij echter ook rechtstreekse en persoonlijke visuele hinder ondervinden als de Aanvraag er komt.

Door de Aanvraag zal immers een ernstige visueel nadeel gekoppeld zijn. De Aanvraag betreft uitvoerige constructies (een oppervlakte van 1080 m² en volume van maar liefst 7.840,80 m³ wordt voorzien) waarvoor het door de Aanvrager voorziene landschappelijk integratieplan niet van die aard is de visuele nadelen van verzoekende partij te ontnemen of op te heffen. Ten andere, erg vaak dient een groenscherm net ook om - op zich visueel erg hinderlijke - constructies te 'verstoppen' nu ze sensu stricto eigenlijk niet in de onmiddellijke omgeving thuishoren. Ten overvloed verliest een groenscherm in de winterperiodes immers bovendien vaak haar nut.

14. **Ten derde** wil verzoekende partij wijzen op de ernstige (negatieve) mobiliteitsimpact die de Aanvraag heeft op zijn woonklimaat en zijn onmiddellijke omgeving. Immers, verzoekende partij zal door de Aanvraag heel wat bijkomende lawaai- en mobiliteitshinder ervaren en moeten ondergaan. Zo goed als alle te verwerken mest moet worden aangevoerd. Het vele bijkomend transport zal vlakbij en gedeeltelijk ook langs de woning en het perceel van Verzoekende partij verlopen. Dit alles klemmt des te meer nu in voorliggend dossier de mobiliteit nauwelijks - of eigenlijk zelfs niét - onderzocht werd (zie verder in het tweede middel).

15. **Ten vierde** kan bezwaarlijk worden ontkend dat de Aanvraag een financiële negatieve impact zal hebben op het perceel en de woning van Verzoekende partij. Met

het inplanten van een industriële activiteit met de omvang van Aanvraag, kan in alle redelijkheid niet worden gesteld dat de woning van verzoekende partij hierdoor geen financiële minderwaarde zou ondergaan. Ook dit nadeel volgt rechtstreeks uit de bestreden beslissing.

16. Verzoekende partij beschikt bijgevolg over het nodige belang voor het indienen van huidig beroep.

...

De verwerende partij werpt op:

“ ...

Verzoekende partij meent als “onmiddellijke buur” hinder te ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. In de eerste plaats zou er sprake zijn van visuele hinder. De zonevreemde woning van verzoekende partij bevindt zich op ca. 180m van de bouwplaats en wordt op heden aan het zicht onttrokken door de aanwezige groenstructuren. Het ontwerp voorziet ter hoogte van de installatie een uitbreiding van deze groenstructuren. Zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld bedraagt de hoogte van de aan te planten beplanting 4 à 5m. Verzoekende partij houdt geen rekening met deze elementen en toont in dit opzicht niet op afdoende wijze aan dat er sprake zal zijn van ernstige visuele hinder.

Hetzelfde geldt voor de vermeende financiële negatieve impact, ook dit wordt op geen enkele wijze geconcretiseerd.

Tot slot meent verzoekende partij ook een belang te kunnen ontleen aan het feit dat er sprake zal zijn van bijkomende lawaai- en mobiliteitshinder. Verzoekende partij is woonachtig langsheen de N333 die de verbinding vormt tussen het centrum van Poperinge en de franse grens. De Abeelseweg is een uitstekende ontsluitingsweg die vaak wordt gebruikt, ook door het bestaand landbouwbedrijf van de aanvrager en andere landbouwers in de omgeving. In dit opzicht dient verzoekende partij des te concreter aan te tonen dat er een significante toename zal zijn van lawaai- en mobiliteitshinder én dat deze de grenzen van hetgeen gangbaar is in landelijke gebieden op een vergelijkbare locatie overschrijden.

Verzoekende partij maakt niet voldoende aannemelijk hinder te zullen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

...”

De verzoekende partij repliceert:

“ ...

6. Tussenkomen de partij betwist het belang van Verzoekende partij in zijn nota niet. Wel wordt het belang bij het eerste middel betwist, maar dat wordt verderop (bij het onderdeel ten gronde) behandeld.

In haar antwoordnota stelt de Verwerende partij dat de Verzoekende partij niet voldoende aannemelijk zou maken in het verzoek tot vernietiging dat hij hinder zal ondervinden ingevolge de Bestreden Beslissing.

Dit klopt niet.

7. Verzoekende partij maakt wel degelijk aannemelijk dat hij persoonlijke hinder en nadelen kan ondervinden, met name de negatieve en hinderlijke visuele impact, lawaai – en mobiliteitshinder en een financiële minderwaarde die ontstaan door het uitvoeren van de bestreden beslissing. Dit zit heel duidelijk vevat in het inleidend verzoekschrift.

Vooreerst. Terugkoppelend naar de in casu Bestreden Beslissing, staat de negatieve visuele impact die zal ondervonden worden vanop het onroerend goed van de Verzoekende partij vast. De Verwerende partij stelt dat de bouwplaats op heden aan het zicht zou onttrokken worden door de aanwezige groenstructuren. Er wordt in de antwoordnota van de Verwerende partij gewezen op de uitbreiding van deze groenstructuren door middel van beplantingen met een hoogte van 4 à 5m.

Ten overvloede wordt hieronder een foto gevoegd (bron: Google Streetview) waarop rechts de woning van Verzoekende partij wordt weergegeven. Links van de woning zijn duidelijk de reeds bestaande varkensstallen van Verwerende partij te zien.

[FOTO]

Eerst en vooral onttrekken de bestaande groenstructuren, in tegenstelling tot wat Verwerende partij tracht aan te houden, de varkensstallen en de bouwplaats niet aan het zicht van Verzoekende partij.

Ten tweede volstaat het niet om te verwijzen naar een groenscherm dat zal aangeplant worden om te stellen dat Verzoekende partij geen visuele hinder zal ondervinden door de uitvoering van de Bestreden Beslissing. Wat het groenscherm betreft, kan verwezen worden naar hetgeen reeds werd uiteengezet in het verzoek tot vernietiging, hetgeen mag geacht worden hier woordelijk te zijn hernomen.

Tot slot blijkt uit bovenstaande foto dat de bouwplaats van de gewenste Constructies, dewelke links van de bestaande varkensstallen zullen gebouwd worden, zich bevindt op een plaats waar momenteel het landschap nog volledig open is en Verzoekende partij aldus vanuit zijn woning zijn verzicht volledig zal verliezen. De negatieve visuele impact staat vast.

Ten tweede zal een negatieve visuele impact ook gepaard gaan met een waarderminning van het onroerend goed van de Verzoekende partij. Een en ander dient, in het kader van het beoordelen van het belang bij het voeren van voorliggende procedure, niet gedetailleerd te worden becijferd. De waardevermindering is wel degelijk aannemelijk.

Hierbij kan ten overvloede nog verwezen worden naar een recent arrest van de Raad van State (RvS 6 juni 2013, nr. 223.750). In casu was de verzoekende partij eigenaar van een bedrijfsinrichting in de zeer nabije omgeving van een vergunde varkenshouderij. De Raad van State erkende dat de bijkomende hinder die de uitbreiding van een hinderlijke inrichting veroorzaakt of kan veroorzaken, kan leiden tot een waardevermindering van de onroerende goederen van de verzoekende partij. Om die reden alleen al erkende de Raad van State dat de verzoekende partij deed blijken van het in rechte vereiste belang.

Tot slot stelt de Verwerende partij dat de Verzoekende partij des te concreter zou moeten aantonen dat er een significante toename zal zijn van lawaai – en mobiliteitshinder en dat deze de grenzen van hetgeen gangbaar is in landelijke gebieden op een vergelijkbare locatie overschrijden. In de antwoordnota geeft de Verwerende partij zelf aan dat de Abeelseweg vaak wordt gebruikt, ook door het bestaande landbouwbedrijf

van de Tussenkomenende partij. Echter werd de mobiliteit in voorliggend dossier nauwelijks – of eigenlijk zelfs niet – onderzocht, ook niet door Verwerende partij. Verwerende partij kan haar eigen tekortkomingen niet afschuiven op Verzoekende partij door aan te geven dat Verzoekende partij concreter zou moeten aantonen wat de mobiliteitsimpact zal zijn, terwijl Verwerende partij zelf steeds heeft nagelaten om hiernaar onderzoek te doen, hoewel het niet te ontkennen valt dat het aanvoeren van meer dan 50 000 ton mest per jaar ernstige mobiliteitshinder en lawaaihinder zal meebrengen voor Verzoekende partij. Een en ander zonder meer betwisten en in de schoenen schuiven van Verzoekende partij, kan redelijkerwijs niet worden weerhouden.

De ernstige mobiliteitshinder blijkt bovendien uit het Besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur dd. 24 april 2014 waarbij in beroep de milieuvergunning onder voorwaarden werd verleend, waaraan de huidige Bestreden Beslissing gekoppeld is (hetgeen op heden eveneens voorwerp uitmaakt van een vernietigingsberoep bij de Raad van State met rolnummer 212.910/VII-39.150) (toegevoegd als stuk 14 in het administratief dossier). In de overwegingen van de milieuvergunning is namelijk opgenomen dat het aantal transporten kan geraamd worden op 45 per week of 7,5 per werkdag. In de huidige situatie (zonder mestverwerking) zijn er slechts 7 transporten per week. Het aantal transporten per week zal aldus verzevenvoudigen. Het niet onderzoeken van de mobiliteitsimpact, en er aldus klaarblijkelijk van uit gaan dat er geen hinder op het vlak van mobiliteit te verwachten is, kan hier dan ook gelijkgesteld worden met het ontkennen van het zonlicht door Verwerende Partij.

Het rechtens vereiste belang van de Verzoekende partij bij deze procedure kan niet worden ontkend.

...”

Beoordeling door de Raad

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt dat bij de Raad een beroep kan worden ingesteld door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing.

Het volstaat dat een verzoeker aannemelijk maakt dat het risico bestaat op het ondervinden van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden vergunningsbeslissing.

Het betoog van de verzoekende partij overtuigt. De verzoekende partij woont in de nabijheid van het betrokken bouwperceel en verduidelijkt in haar verzoekschrift, mede aan de hand van foto's en kaartmateriaal, dat zij het risico loopt hinder en nadelen te ondervinden door de geplande mestverwerkingsinstallatie.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.7.6, §1 VCRO, van artikel 4.3.1, §2, 1° en 2° VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 1, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Middel m.b.t. elementen van onroerend erfgoed in de onmiddellijke omgeving van de Aanvraag.

17. *In casu blijkt dat in het dossier op geen enkele wijze afdoend rekening werd gehouden met de aanwezige erfgoedelementen in de onmiddellijke omgeving van de percelen die deel uitmaken van de Aanvraag.*

Nochtans, uit de beschikbare informatie blijkt dat één van de te beschermen erfgoedwaarden zelfs onmiddellijk aansluit op de percelen van Aanvrager (rood):

...

18. **Vooreerst** werd de adviesverplichting miskend door de vergunningverlenende overheden. Dit werd ook niet door Verwerende partij, of zelfs de PSA, geremedieerd.

...

In casu kan niet worden betwist dat de percelen, die deel uitmaken van de Aanvragen, grenzen aan percelen die deel uitmaken van het Beschermingsbesluit van de hoeve, gelegen te Kleine Dasdreef nr. 1 van 9 februari 2010. (zoals gevoegd in stuk 6)

Het decretaal vereiste advies van de gewestelijk erfgoedambtenaar/ Agentschap Ruimte en Erfgoed werd echter niet gevraagd, zodat de bestreden beslissing artikel 4.7.16, § 1 VCRO en artikel 1, 1°, a en c 3) van het BVR van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen, schendt. (vgl. RvVB Raad Vergunningsbetwistingen (3e k.) nr. S/2011/0003, 26 januari 2011)

Dat, door het ontbreken van het ontvoogd karakter van de stad, advies werd gevraagd aan de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar conform artikel 4.7.16 §2 VCRO doet aan het ontbreken van de adviesnoodzaak van de gewestelijk erfgoedambtenaar of het Agentschap Onroerend Erfgoed geen afbreuk.

Ten andere. Dat dit advies i.c. ook niet overbodig is, blijkt uit het advies dat het Agentschap Onroerend Erfgoed verleende in de corresponderende milieuvergunningsprocedure.

Op 21 oktober 2013 formuleerde Onroerend Erfgoed aan de Minister een duidelijk ongunstig advies (stuk 7). Dit advies luidde:

...

De inhoud van dit advies, voor dit project, spreekt boekdelen. De impact van voorliggende Aanvraag op de erfgoedwaarden van alle beschermde locaties is erg groot en negatief.

19. **Ten tweede** wordt in de bestreden beslissing met geen woord gerept over de aanwezige onroerend erfgoed elementen in de onmiddellijke omgeving van de Aanvraag.

Nochtans, nazicht van de bezwaarschriften, ingediend tijdens het openbaar onderzoek en deel uitmakend van het administratief dossier, leert dat ook in deze bezwaarschriften reeds expliciet was gewezen op de aanwezigheid van de beschermde erfgoed elementen.

Zo stelt een van de bezwaren letterlijk:

"door de komst van deze mestverwerking zal het kleinschalige landbouwuiterlijk veranderen in een industrieel complex. De inplanting gebeurt in de onmiddellijke omgeving en in gezichtsveld van:

***2 beschermde monumenten: Kleine Dasdreef 1 (op 250m) en Vijfgemetenstraat 19.**

**5-tal beeldbepalende woningen*

**Engels kerkhof gelegen op de De Werf (hoger gelegen gebied met uitzicht op de vallei, inplantingszone)"*

[eigen aanduidingen]

Verwerende partij kon aldus niet onwetend zijn en heeft - ondanks zelfs de uitdrukkelijke bezwaren bezwaar terzake — ervoor geopteerd om in het bestreden besluit op geen enkele wijze rekening te houden met deze beschermde monumenten.

De verwerende partij beschikt als vergunningverlenend bestuursorgaan bij haar beoordeling dan wel over een discretionaire bevoegdheid maar dan moet ze haar beslissing ook wel afdoende motiveren. Uw Raad kan zich niet in de plaats stellen van de verwerende partij maar bij de aan uw Raad opgedragen legaliteitsbeoordeling kan wel rekening worden gehouden met de motieven die opgenomen zijn in de bestreden beslissing, of net het ontbreken ervan, en worden nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de toegewezen appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend.

...

In casu werd echter niet uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en de in de omgeving bestaande toestand. Ook werd geen rekening gehouden met de cultuurhistorische aspecten bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

De motiveringsplicht waartoe de verwerende partij gehouden is, verplicht haar dan wel niet om op elk argument van bezwaarindieners te antwoorden, maar de zorgvuldigheid en motiveringsverplichting noopt er verwerende partij wél toe om bezwaren, die duiden op een feitelijke aanwezigheid van onroerend erfgoedelementen, en dit in de onmiddellijke (d.i. ondermeer naastgelegen) omgeving van de Aanvraag, dat zij deze ook elementen betreft bij haar beoordeling.

Verwerende partij maakt zodoende foutief toepassing van artikel 4.3.1, §2, 2° VCRO, en houdt bij de beoordeling van de voorliggende vergunningsaanvraag geen rekening met de relevante in de omgeving bestaande toestand.

Door de diverse erfgoedobjecten niet te betrekken in de beslissing, faalt verwerende partij tevens in haar verplichting om bij haar beoordeling van de Aanvraag op grond van artikel

4.3.1. §2, 1° VCRO ook rekening te houden met de lokale "cultuurhistorische aspecten", zoals opgenomen in de definitie van de goede ruimtelijke ordening.

De motivering faalt aldus manifest. Niet alleen kan Verzoekende partij zich beroepen op artikel 2 van de Uitdrukkelijke Motiveringswet, nu wat het onroerend erfgoed betreft, geen motieven in de bestreden beslissing werden opgenomen, maar ondergeschikt, voor zover Uw Raad meent dat de beslissing wel als formeel afdoend gemotiveerd moet worden beschouwd, quod non, staat vast dat de motieven ook inhoudelijk niet afdoend zijn en aldus ook de materiële motiveringsverplichting geschonden is. Van een zorgvuldige overheid mag worden verwacht dat alle aanwezige — en belangrijke — feitelijke elementen en bestaande toestand in rekening wordt gebracht bij haar beoordeling van de Aanvraag.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Verzoekende partij meent dat de aanvraag onzorgvuldig werd onderzocht nu het verplichte advies van Onroerend Erfgoed niet werd ingewonnen.

In het licht van de beschermingsbesluiten voor de hoeve aan de Kleine Grasdreef nr.1, de hoeve aan de Helleketelweg nr. 36 alsook de hoeve aan de Vijfgemetenstraat 19 en de ankerplaats “Helleketelbos”, meent verzoekende partij dat bij de behandeling van de aanvraag toepassing diende te worden gemaakt van artikel 1, 1° BVR 5 juni 2009 houdende de aanduiding van de diverse adviserende instanties.

In toepassing van artikel 1, 1°, a) geldt de adviesverplichting enkel voor zover de aanvraag betrekking heeft op “voorlopig of definitief beschermde monumenten of met betrekking tot percelen die palen aan voorlopig of definitief beschermde monumenten” (eigen onderlijning). Geen enkel van de aangehaalde beschermde monumenten paalt evenwel aan het aanvraagperceel. In artikel 1 van het BVR dd. 28 mei 2004 wordt het begrip “die palen aan” als volgt omschreven: “kadastrale percelen die minstens op één punt aan het goed grenzen”. Ook wat betreft de site aan de Kleine Grasdreef 2 is er geen sprake van een aanpalend perceel. Los van het feit dat beide sites van elkaar worden gescheiden door een weg dient daarenboven opgemerkt dat in het beschermingsbesluit enkel de perceelnummers 460B en 464B worden beschermd. Deze percelen palen geenszins aan het perceel dat het voorwerp uitmaakt van voorliggende aanvraag. De overige beschermde monumenten bevinden zich zelfs op een nog grotere afstand van de bouwplaats en voldoen al evenmin aan voormelde omschrijving.

Voorts wijst verzoekende partij ook op de adviesplicht in toepassing van artikel 1, 1°, c), 3° van het adviesbesluit. Voormelde bepaling heeft evenwel enkel betrekking op percelen die gelegen zijn in erfgoedlandschappen en kan evenmin worden toegepast. Niet alleen is de site niet gelegen in een ankerplaats, daarenboven kan de aanduiding als ankerplaats niet gelijk worden gesteld met een erfgoedlandschap zoals gedefinieerd in artikel 2.1, 25° van het nieuw Erfgoeddecreet dd. 4 april 2014.

Er is dan ook geen sprake van een adviesverplichting in de zin van artikel 4.7.16, § 1 VCRO.

Dat in het kader van de milieuvergunning wel advies werd gevraagd aan de gewestelijk erfgoedambtenaar doet hier overigens geen afbreuk aan. Daarenboven werd dit advies uitgebracht in het kader van de beroepsprocedure bij de minister en dus niet in eerste

aanleg of graad van beroep. Nazicht van de beslissing van de minister leert ook dat op dit punt geen enkele overweging werd geformuleerd.

...

De tussenkomenende partij stelt:

“ ...

*1. Vooreerst moet worden vastgesteld dat verzoekende partij **geen persoonlijk belang** laat gelden **bij haar eerste middel**. Het belang dat erin bestaat het erfgoed te verdedigen is een belang dat niet te onderscheiden valt van een algemeen belang en voldoet derhalve niet aan de vereiste van het persoonlijk belang (zie o.a. RvVb 8 mei 2012, nr. A/2012/0174 en RvVb 26 augustus 2014, nr. A/2014/0595).*

*Er moet dan ook worden vastgesteld dat verzoekende partij geen belang heeft bij haar eerste middel. Het eerste middel is **onontvankelijk**.*

*2. Indien uw Raad, per impossible, toch een afdoende belang in hoofde van de verzoekende partij zou weerhouden, dient te worden vastgesteld dat het eerste middel **evenmin ten gronde kan overtuigen**.*

Door verzoekende partij wordt vooreerst voorgehouden dat de adviesverplichting van het Agentschap Onroerend Erfgoed wordt miskend. Tussenkomenende partij dient evenwel vast te stellen dat verzoekende partij er een verkeerde lezing van artikel 1, 1° van het besluit van de Vlaamse regering van 5 juni 2009 op nahoudt.

Verzoekende partij verwijst naar de adviesvereiste van het Agentschap Onroerend Erfgoed voor 'aanvragen met betrekking tot voorlopig of definitief beschermde monumenten of met betrekking tot percelen die palen aan voorlopig of definitief beschermde monumenten' (art. 1, 1°, a B.VI. Reg. 5 juni 2009).

De aanvraag heeft evenwel geen betrekking op een voorlopig of definitief beschermd monument, noch op een perceel dat paalt aan een voorlopig of definitief beschermd monument:

...

*Bij Ministerieel Besluit van 9 februari 2010 werd als monument beschermd: 'De hoeve bestaande uit een boerenhuis met aansluitende stalling, een dwarsschuur, de erfaanleg en de hopast, gelegen te Poperinge, Kleine dasdreef 1; bekend te kadaster: Poperinge, 3° afdeling, sectie K, perceelsnummers 460B, 464B.' (**stuk 1**)*

*De bouwplaats wordt gescheiden van het beschermd stads- en dorpsgezicht 'Omgeving Hoeve en Poel' en de als monument beschermde constructies, door de gemeenteweg Kleine Dasdreef. Alleen al om die reden geldt geen adviesverplichting. Meer nog, de kadastrale percelen 460b en 464k (het als monument beschermde boerenhuis met stalling en dwarsschuur) palen zelfs niet rechtstreeks aan de Kleine Dasdreef, maar worden ervan gescheiden door het omliggend kadastraal perceel (**stuk 1**). **De bouwplaats paalt niet aan een voorlopig of definitief beschermd monument.***

Door verzoekende partij wordt eveneens verwezen naar de adviesvereiste voor 'aanvragen met betrekking tot percelen die in erfgoedlandschappen liggen en die betrekking hebben op het optrekken of plaatsen van een constructie in agrarisch gebied in de ruime zin of in ruimtelijk kwetsbaar gebied' (art. 1, 1°, c, 3° B.VI. Reg. 5 juni 2009).

De aanvraag heeft geen betrekking op een perceel gelegen in een erfgoedlandschap.

Het eerste onderdeel van het eerste middel van verzoekende partij is ongegrond.

3. In haar tweede onderdeel werpt verzoekende partij op dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met de erfgoedwaarden van de omgeving. Wat de visuele impact van het aangevraagde op het landschap betreft, wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwezen naar het verslag van de PSA van 22 juli 2014 waarin wordt overwogen:

...

De motiveringsplicht reikt niet zo ver dat het bestuur, anders dan een rechtscollege, op elk argument uit het bezwaarschrift van de verzoekende partij moet antwoorden. Het volstaat dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de argumenten van de verzoekende partij uit haar bezwaarschrift in de besluitvorming werden betrokken (zie o.a. RvvB 9 december 2014, A/2014/0854).

Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat verwerende partij de impact van het aangevraagde op het landschap (hieronder dienen eveneens de erfgoedwaarden in de omgeving van de bouwplaats te worden begrepen) bij haar beoordeling heeft betrokken. Gelet op de gekozen inplanting van de constructie, de versterking van de aanwezige groenstructuren en de bijkomende groenaanplant, wordt de visuele impact van het aangevraagde op het landschap (geheel terecht) aanvaardbaar geacht. Uit de bestreden beslissing blijkt m.a.w. duidelijk waarom de argumenten van verzoekende partij, geformuleerd in haar bezwaar, niet kunnen worden weerhouden.

Ook het tweede onderdeel van het eerste middel van verzoekende partij is ongegrond.

...

De verzoekende partij dupliceert:

“...

10. In casu blijkt dat in het dossier op geen enkele wijze afdoend rekening werd gehouden met de aanwezige erfgoedelementen in de onmiddellijke omgeving van de percelen die deel uitmaken van de Aanvraag.

Vooreerst werd de adviesverplichting van het agentschap van het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed miskend door de vergunningverlenende overheden. Dit werd ook niet door Verwerende partij, of zelfs de PSA, geremedieerd.

Ten tweede wordt in de Bestreden beslissing met geen woord gerept over de aanwezige onroerend erfgoed elementen in de onmiddellijke omgeving van de Aanvraag. Hoewel de Verwerende partij niet onwetend kan zijn – wegens de inhoud van de bezwaarschriften – wordt in de Bestreden Beslissing op geen enkele manier rekening gehouden met de in de nabije omgeving gelegen beschermde monumenten.

11. Het handelen van de Verwerende partij leidt tot een schending van de door Verzoekende partij in zijn verzoekschrift aangehaalde bepalingen.

Deze omstandigheden impliceren ook een schending op de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. In casu is duidelijk dat de motieven in rechte niet aanvaardbaar zijn en aldus afbreuk doen aan het afdoend karakter van de aangewende motieven.

Van een zorgvuldige overheid mag ook worden verwacht dat zij de noodzakelijke adviezen bij de bevoegde instanties opvraagt. In casu is dit niet gebeurd.

A.2. Replik op het standpunt van de Verwerende en Tussenkomenende partij

12. Er wordt door de Tussenkomenende partij opgeworpen dat Verzoekende partij geen persoonlijk belang zou laten gelden bij haar eerste middel. De Tussenkomenende partij meent dat het aangehaalde belang erin zou bestaan het erfgoed te verdedigen, dat niet te onderscheiden zou zijn van een algemeen belang en niet zou voldoen aan de vereiste van het persoonlijk belang.

Deze stelling kan niet worden gevolgd en de door Tussenkomenende partij aangehaalde rechtspraak is niet van toepassing in casu.

Door Verzoekende partij werd immers wel aangeduid in het inleidend verzoekschrift dat er visuele hinder sprake is, zodat er duidelijk sprake is van een esthetische aantasting van zijn woonklimaat. Immers, uit de in het verzoekschrift gevoegd kaarten blijkt dat de woning van Verzoekende partij uitkijkt op zowel het bedrijf van Tussenkomenende partij als de hoeve dewelke beschermd is. Een en ander zit onmiskenbaar in eenzelfde visueel zicht vevat. In het arrest nr. A/2012/0174 stelde Uw Raad vast dat er geen link werd gemaakt met visuele hinder door de verzoekende partij, geen kaartmateriaal werd gevoegd tot verduidelijking en de afstand van de ligging van de woning van verzoekende partij zowat drie maal groter was dan in casu.

Ook in het arrest A/2014/0595 werd duidelijk geen persoonlijk belang ingeroepen. Dit is duidelijk verschillend in huidige zaak, waarbij wel degelijk afdoend persoonlijk belang wordt ingeroepen, dewelke ook op de visuele impact van de te realiseren Constructies slaat.

Er is nog meer. In het eerste middel wordt door Verzoekende partij namelijk ook een schending van artikel 4.3.1, §2, 1° en 2° VCRO opgeworpen en wordt hieraan ook het nodige belang (zoals blijkt uit het inleidend verzoekschrift) gekoppeld.

Het eerste middel betreft aldus de beoordeling in de Bestreden Beslissing van de verenigbaarheid van de Aanvraag met de goede ruimtelijke ordening waaronder luidens artikel 4.3.1, §2, 1° en 2° VCRO tevens de cultuurhistorische aspecten en de in de omgeving bestaande toestand ressorteren. De Verzoekende partij heeft als onmiddellijke buur (zie randnummers 4-7 van huidige nota en randnummer 12 van het inleidend verzoekschrift) van het aangevraagde project, wel degelijk belang bij het aanvoeren van kritiek op deze beoordeling. Uw Raad verwierp in een recent arrest eveneens een opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid wegens een vermeend gebrek aan belang van de verzoekende partij bij het derde middel. In dit arrest van 19 augustus 2014, nr. A/2014/0567 stelde Uw Raad dat een verzoekende partij als onmiddellijke buur van het aangevraagde project, belang heeft bij het aanvoeren van kritiek op de beoordeling in de bestreden beslissing van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening.

De door de Tussenkommende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid dient dan ook te worden verworpen.

13. Ten gronde stellen de Verwerende partij en de Tussenkommende partij dat de geplande Constructies niet zouden betrekking hebben tot percelen die palen aan voorlopig of definitief beschermde monumenten. Verzoekende partij volhardt in hetgeen hieromtrent reeds werd uiteengezet in het inleidend verzoekschrift.

Volgens Verwerende partij doet het feit dat in de procedure van de milieuvergunning wel een advies werd gevraagd aan Onroerend Erfgoed geen afbreuk aan het feit dat in casu geen advies van dit Agentschap noodzakelijk zou zijn. Het gegeven dat voor eenzelfde project, in een gelijklopende procedure voor een milieuvergunning, wel een advies van het Agentschap Onroerend Erfgoed nodig blijkt, maar voor de stedenbouwkundige vergunning niet, valt niet te verantwoorden. De Verwerende partij motiveert dan ook nergens in de Bestreden Beslissing waarom zij meent dat het vragen van advies bij het Agentschap Onroerend Erfgoed niet noodzakelijk zou zijn, hoewel zij door de ingediende bezwaren wel degelijk op de hoogte was van de in de omgeving bestaande cultuurhistorische aspecten.

Ten onrechte wordt voorgehouden dat enkel de percelen, kadastraal gekend als POPERINGE, 3^e AFD, sectie K, nrs 460B en 464B onder het beschermingsbesluit van 9 februari 2010 zouden vallen. Het Ministerieel Besluit van 9 februari 2010 houdende bescherming als monument en als dorpsgezicht van de hoeve, Kleine Dasdreef 1 en omgeving te Poperinge, omvat een bescherming van de percelen, kadastraal gekend als POPERINGE, 3^e AFD, sectie K, nrs 460B, 460C, 460D, 461 en 464B. Ook het omliggend kadastraal perceel, waarvan de Tussenkommende partij spreekt, is aldus beschermd. Het geheel paalt rechtstreeks aan de Kleine Dasdreef.

Tot slot wordt door de Tussenkommende partij het eerste middel opgesplitst in twee onderdelen. Verzoekende partij merkt op dat het eerste middel nog steeds één geheel vormt en niet op te splitsen valt in verschillende onderdelen. De Tussenkommende partij kan niet worden gevolgd waar hij stelt dat uit de Bestreden Beslissing zou blijken dat de Verwerende partij de impact van het aangevraagde op het landschap bij haar beoordeling heeft betrokken. Er wordt slechts gewezen op het bestaande landschap, maar nergens wordt ook maar met één woord gerept over de bestaande cultuurhistorische aspecten in de omgeving. De zogenaamde beoordeling van de visuele impact, houdt nog steeds geen beoordeling van de impact op de cultuurhistorische aspecten in. Bovendien volstaat ook het louter verwijzen naar bestaande groenstructuren en groenaanplant niet om te kunnen stellen dat rekening werd gehouden met de visuele impact. Hieromtrent wordt verwezen naar hetgeen reeds werd uiteengezet in het inleidende verzoekschrift, waarin de Verzoekende partij volhardt.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in het eerste middel twee onderdelen aan. In het eerste onderdeel betoogt ze dat voor de betrokken aanvraag het advies had moeten gevraagd worden aan het agentschap dat belast is met de uitvoering van het beleid inzake onroerend erfgoed. In het tweede onderdeel stelt ze dat de verwerende partij ten onrechte geen rekening heeft gehouden met de erfgoedelementen in de omgeving van het betrokken bouwperceel bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

De verzoekende partij heeft, zoals aangegeven onder de vorige titel, belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Ze heeft er evenzeer belang bij een middel op te werpen dat betrekking heeft op een verplicht in te winnen advies, net zoals ze belang heeft bij het aanvoeren van een gebrekkige beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. Het gegeven dat deze middelen betrekking hebben op de erfgoedwaarde van de omgeving van het betrokken bouwperceel, betekent niet dat het persoonlijk belang van de verzoekende partij, die in de zichtomgeving woont van het betrokken bouwperceel, ontbreekt.

2. Eerste onderdeel.

De verzoekende partij steunt het middelonderdeel op de bewering dat het betrokken bouwperceel paalt aan de percelen die deel uitmaken van de beschermde hoeve, gelegen aan de Kleine Dasdreef 1.

Ten aanzien van de door de verzoekende partij beschermde hoeve, wordt het aangevraagde voorzien aan de overzijde van de Kleine Dasdreef. Uit het bouwplan blijkt dat het aangevraagde wordt ingeplant op perceel 564b. Dit perceel is niet gelegen aan de Kleine Dasdreef, maar ervan gescheiden door de voorliggende percelen 560m en 580.

Het eerste middelonderdeel mist feitelijke grondslag.

3. Tweede onderdeel.

3.1

Artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO bepaalt met inachtneming van welke beginselen een vergunningverlenende overheid de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening dient te beoordelen. Deze bepaling luidt onder meer als volgt:

“ ...

§2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;

2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;

...”

Deze bepaling impliceert in eerste instantie dat de vergunningverlenende overheid onderzoekt welke de noodzakelijke of relevante aandachtspunten zijn voor de concrete aanvraag en vervolgens aandacht besteedt aan elk van deze aandachtspunten.

3.2

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of

voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn.

Een vergunningsbesluit moet derhalve duidelijk en op afdoende wijze de redenen opgeven waarop het vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing steunt.

Bij het beoordelen van de wettigheid van een vergunningsbeslissing moet derhalve rekening gehouden worden met de redenen die omschreven zijn in de vergunningsbeslissing en kan er geen rekening worden gehouden met aanvullende argumentatie in latere procedurestukken.

3.3

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij het vergunningverlenende bestuursorgaan rekening dient te houden met de in de omgeving bestaande toestand.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. Hij kan in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht wel nagaan of de vergunningverlenende overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.4

De verzoekende partij stelt niet ten onrechte dat de beschermde hoeve gelegen aan de Kleine Dasdreef 1, deel uitmaakt van de relevante omgeving van het betrokken bouwperceel. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij op enige wijze aandacht heeft besteed aan deze beschermde percelen, noch waarom de verwerende partij deze niet als een relevant aandachtspunt heeft beschouwd bij het beoordelen van de goede ruimtelijke ordening. Het gegeven dat de verwerende partij in de bestreden beslissing een bezwaar beantwoordt waarin de aantasting van het landschap wordt aangevoerd, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Het tweede middelonderdeel is gegrond.

B. Tweede middel

Standpunten van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.3.1, §2 VCRO, van artikel 4.7.23 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Middel m.b.t. de mobiliteit en het ontbreken van enig onderzoek dienaangaand

21. *Uit de aanvraag volgt – en dit op expliciet aangeven van de aanvrager in zijn 'Bijkomende Verklaring van 24 december 2013 zelf – dat slechts maximaal 3500 ton, d.i. 6,3 procent van de totale mogelijke mestverwerking (55.000 ton) van het eigen bedrijf afkomstig zal zijn.*

Dit heeft tot onmiddellijk gevolg dat de overige mest om te verwerken, zal moeten worden aangevoerd vanuit andere landbouwbedrijven en aldus de Aanvraag - onmiskenbaar - een grote mobiliteitsimpact zal genereren.

Er dient aldus jaarlijks, gelet op de capaciteit van de Aanvraag, maar liefst méér dan 50.000 (!) ton mest worden aangevoerd.

22. *Ook de PSA stelde zich nochtans ernstige vragen bij het gebrek aan onderzoek en de nakende mobiliteitsproblematiek.*

23. *Uit de stukken van de hoorzitting in het administratief dossier blijkt dat Aanvrager wat mobiliteit betreft, als repliek op het standpunt van de PSA, stelt:*

"Er dient slechts een heel beperkte afstand gereden worden over landelijke wegen, daarna is direct aansluiting op de Abeelseweg, wat een tweevaksbetonbaan is. De afstand gemeten vanaf het kruispunt van de Kleine Dasdreef met de Abeelseweg tot aan de oprit van de nieuw te bouwen mestverwerkingsinstallatie bedraagt exact 352 meter. De Hoppelandroute is een fietstocht van 43 kilometer..."

Ter zitting wordt door de Aanvrager de Hoppelandroute gevoegd (bijlage 10) en Bijlage 9 is een kopij van de Bijlage Mobiliteit uit het aanvraagdossier van de milieuvergunning (bijlage E.10).

24. *Finaal tilt verwerende partij klaarblijkelijk niet zwaar aan het ontbreken van enig onderzoek wat de mobiliteit betreft en wordt de kritiek van de PSA ter zake weggewuifd:*

...

Verwerende partij is aldus - samengevat - van oordeel dat:

- op basis van de ingediende lijsten van mogelijk cliënteel, dit cliënteel uit regio Groot - Popering zou komen, zodoende zich op 'vrij beperkte afstanden van de mestverwerkingssite' bevinden en hierdoor aldus geen sprake zou zijn van bovenmatige mobiliteitshinder;*
- de kleine Dasdreef inderdaad een vrij smalle weg is, doch dat het aan - en afvoertraject slechts 'ca. 220 m' van deze weg behelst;*

Deze motieven gaat hoegenaamd niet op.

25. **Vooreerst** valt op dat de lijst van cliënteel die wordt aangewend, nog steeds erg hypothetisch is en zo goed als volledig gebaseerd is op cijfermateriaal aangebracht dd. 26 augustus 2014 door de heer Dirk Cool van Voeders Degrave, niet eens Aanvrager of Exploitant in voorliggend dossier. Er worden ook geen overeenkomsten gevoegd waaruit effectieve aanlevering blijkt. Er ligt op het ogenblik van de vergunningsbeslissing zelfs geen overeenkomst voor tussen Aanvrager en Voeders Degrave... Een en ander kan post factum niet worden rechtgezet.

Ook valt op dat deze nota slechts cijfermatige aanlevering kan 'garanderen', quod non, voor een verwerkingscapaciteit van 46 procent, wat overeen zou moeten stemmen met 25.585 ton mest.

A contrario betekent dit dus ook dat voor 29.415 (!) ton aldus op heden nog steeds onzekerheid bestaat, d.i. 54 procent van de totale verwerkingscapaciteit.

Enerzijds is het van Verwerende partij wel erg kort door de bocht te stellen dat, omwille van een - eventuele doch onzekere... - lokale aanlevering, er in de onmiddellijke omgeving van de Aanvraag, geen mobiliteitsdruk zou kunnen ontstaan. Dit klopt natuurlijk niet. Het gegeven dat mest zou worden aangeleverd uit de ruime omgeving van de stad Poperinge, doet geen afbreuk aan de mogelijke mobiliteitsimpact van de Aanvraag en onderzoeks noodzaak.

Anderzijds maakt Verwerende partij onterecht abstractie van de onduidelijkheid en onzekerheid van de aanlevering van 54 procent van de totale verwerkingscapaciteit en hult ze zich hierover in stilzwijgen.

26. **Ten tweede** stelt verwerende partij dat de Aanvraag redelijkerwijze geen onaanvaardbare mobiliteitsdruk zou genereren. Verwerende partij lijkt hier een en ander al te makkelijk te relativiseren.

Zoals hoger reeds gesteld wordt slechts maximaal 3500 ton uit het eigen bedrijf verwerkt in de mestverwerkingsinstallatie. Dit betekent aldus dat maar liefst 94 procent (!), d.i., méér dan 50.000 ton mest zal worden verwerkt dat moet worden aangevoerd.

Verwerende partij kan in alle redelijkheid onmogelijk motiveren dat geen onaanvaardbare mobiliteitsdruk zou ontstaan. Een en ander klemmt des te meer nu de mobiliteitsaspecten bij deze Aanvraag niet ééns werden onderzocht (zie ten derde).

Gelet op de omvang van dit bijkomend zwaar verkeer, kan verwerende partij aldus niet redelijk stellen dat het smalle straatprofiel van de Kleine Dasdreef, dat volgens de PSA niet geschikt was voor het bijkomend zwaar verkeer, alsnog geschikt zou zijn om dit - omvangrijke - bijkomende verkeer te kunnen dragen.

Ter zake valt overigens ook op dat het verslag van de PSA stelt dat het traject tot de Abeelseweg ca 350 meter is en verwerende partij stelt dat het slechts 220 m zou zijn. Een en ander is - wederom - niet verenigbaar met elkaar.

27. **Ten derde** worden enkele - decisieve - motieven van de PSA, dewelke volgens haar tot weigering van de Aanvraag noopten, door verwerende partij niet ontmoet of weerlegd.

Uit het verslag van de PSA blijkt immers dat:

- een mobiliteitsstudie ontbreekt, hoewel dit door de PSA als essentieel wordt beschouwd om het dossier met kennis van zaken te beoordelen;
- het toeristisch belang van de regio in aanmerking moet worden genomen, nu de Kleine Dasdreef deel uitmaakt van de fietsroute Hoppelandroute;

Over géén van deze weigeringsgronden wordt door de verwerende partij iets gesteld of weerlegd.

Nochtans, artikel 4.7.23 VCRO legt aan de verwerende partij de verplichting op om het - ook in voorliggend dossier - andersluidend verslag in haar beoordeling en besluitvorming afdoende te betrekken. Hieruit volgt dat de verwerende partij uitdrukkelijk moet motiveren waarom wordt afgeweken van het verslag. Wanneer de verwerende partij in haar

beoordeling immers afwijkt van het ongunstig advies van de PSA, vereisen zowel de motiveringsplicht als het zorgvuldigheidsbeginsel dat verwerende partij haar beslissing op dit punt des te concreter en zorgvuldiger motiveert.'

Het verslag van de PSA dient door de verwerende partij dan wel niet 'punt voor punt' te worden weerlegd, maar alle andersluidende elementen van het verslag moeten wél in de motivering van de bestreden beslissing worden ontmoet. In casu is dit niet het geval.

28. **Slot**som is dan ook dat verzoekende partij van mening is dat de verwerende partij in casu niet op afdoende wijze de (mobiliteits)hinder, volgend uit voorliggende Aanvraag heeft beoordeeld.

Verwerende partij schendt hierdoor artikel 2 en 3 van de Uitdrukkelijke Motiveringswet, minstens de materiële motiveringsplicht, en was onzorgvuldig bij het beoordelen van de mobiliteitsimpact van de voorliggende Aanvraag.

...

Verwerende partij beoordeelt aldus ook niet op afdoende wijze de goede ruimtelijke ordening, zoals vervat in artikel 4.3.1. §2 VCRO, nu zij het aangevraagde niet correct heeft beoordeeld aan de hand van de mobiliteitsimpact ervan.

Ook artikel 4.7.23 VCRO wordt geschonden, nu dit artikel aan verwerende partij de verplichting oplegt om het - in casu andersluidend - verslag in haar beoordeling en besluitvorming te betrekken. Het verslag moet op zorgvuldige wijze worden weerlegd, wat in casu niet is gebeurd.

Ondergeschikt, voor zover Uw Raad oordeelt dat de bestreden beslissing over deugdelijke motieven inzake mobiliteit zou beschikken, quod non, dan nog schendt verwerende partij het redelijkheidsbeginsel, nu verwerende partij in alle redelijkheid niet kan stellen dat de mobiliteitsdruk van voorliggende Aanvraag redelijkerwijs niet onaanvaardbaar zou zijn, gelet op de grote omvang van de aanvoer van mest die in casu noodzakelijk is en de door de Verwerende partij aangewende motieven.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Verwerende partij wordt verweten de mobiliteitsimpact van de aanvraag onvoldoende te hebben onderzocht.

Verzoekende partij wijst in dit verband op het hypothetisch karakter van de aangebrachte leverancierslijst, het ontbreken van een totaalbeeld van de herkomst van de totale verwerkingscapaciteit en het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar.

Zoals blijkt uit het dossier zal een gedeelte van de mestverwerking afkomstig zijn van het eigen bedrijf, dit aangevuld met aanvoer. Er bestaat geen enkele verplichting om in het kader van de beoordeling van de aanvraag een vaste klantenlijst op te maken, het volstaat dat de aanvrager indicatief aantoont dat er in de omgeving van de site een voldoende afzetmarkt is. De aangeleverde stukken volstaan om te besluiten dat de aanvraag een link heeft met het lokaal landbouwgebeuren. Evenmin is er een verplichting om de maximale verwerkingscapaciteit volledig te benutten, in de aanvraag wordt ook gewag gemaakt van een toekomstige uitbreiding van de site waardoor het aandeel eigen aanvoer in de toekomst nog kan toenemen. Het niet benutten van de volledige

verwerkingscapaciteit is overigens enkel van belang in het kader van een eventueel gedeeltelijk verval van de milieuvergunning, verzoekende partij dient zich in het kader van voorliggende aanvraag hierover dan ook niet uit te spreken.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij laat uitschijnen, formuleert de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar in het verslag een louter voorbehoud op het vlak van de mobiliteitsimpact. De daartoe vereiste stukken worden tijdens de beroepsprocedure in antwoord op de vraag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar toegevoegd aan het dossier.

De bestreden beslissing overweegt tevens dat de site op korte afstand gelegen is van de Abeelseweg waarvan het profiel (2-vaksbaan nvdr.) de bijkomende verkeersbewegingen kan opvangen. De Kleine Grasdreef heeft een smaller profiel, doch op heden wordt deze weg ook reeds over korte afstand gebruikt door landbouwvoertuigen. Het aanvoertraject beslaat maximaal 350m van de Hoppelandroute die in haar totaliteit 43 kilometer beslaat, redelijkerwijze brengt de aanvraag het gebruik van deze fietsroute dan ook niet in het gedrang. Op basis van het dossier zijn er geen elementen die aantonen dat het beperkt traject langsheen de Kleine Grasdreef problematisch zou zijn.

De bestreden beslissing is tot stand gekomen op basis van zorgvuldig onderzoek en werd afdoend gemotiveerd.

...

De tussenkomende partij stelt:

“ ...

1. Verzoekende partij houdt voor dat door de deputatie geen afdoende mobiliteitstoets werd uitgevoerd en zoekt hiervoor steun in het verslag van de PSA waarin wordt overwogen:

...

De PSA overweegt in zijn verslag m.a.w. niet, zoals verzoekende partij insinueert, dat de aanvraag een mobiliteitstoets niet kan doorstaan, doch enkel dat wat dit aspect betreft bijkomende informatie dient te worden aangereikt. Verzoekende partij is **aan deze vraag van de PSA tegemoetgekomen** en heeft n.a.v. de hoorzitting de **mobiliteitsscreening**, onderdeel van de milieuvergunningsaanvraag, alsook **een lijst van mogelijke leveranciers van de dierlijke mest**, bij het **aanvraagdossier** gevoegd.

Op basis van deze bijkomende informatie alsook de mondelinge toelichting door tussenkomende partij verschaft tijdens de hoorzitting, heeft de deputatie geoordeeld dat de aanvraag, ook wat het mobiliteitsaspect betreft, de toets aan de goede ruimtelijke ordening kan doorstaan:

...

Op het smalle karakter van de weg, de ligging langs de fietsroute, de mobiliteitsstudie en de indicatieve lijst,... werd in de bestreden beslissing een antwoord geformuleerd.

2. Verzoekende partij merkt nog op dat de bestreden beslissing is behept met een interne tegenstrijdigheid nu in de bestreden beslissing enerzijds 220 meter en anderzijds 350 meter (verslag PSA) als afstand tot de Abeelseweg zou zijn weerhouden. De linkerperceelsgrens van de bouwplaats ligt op 220 meter van de Abeelseweg en de rechterperceelsgrens op 350 meter. Van een interne tegenstrijdigheid is m.a.w. geen sprake.

Uit de bestreden beslissing kan bijgevolg worden vastgesteld dat de deputatie rekening heeft gehouden met de determinerende overwegingen van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar, inzonderheid wat het aspect mobiliteit betreft, en rekening houdende met alle feitelijke en juridische elementen van het dossier (incl. de n.a.v. de hoorzitting verstrekte aanvullende informatie), heeft geoordeeld dat aan de opmerkingen van de PSA is tegemoet gekomen.

...

De verzoekende partij dupliceert:

“
...

Vooreerst valt op dat de lijst van ‘lokaal’ cliënteel die wordt aangewend, nog steeds erg hypothetisch is en zo goed als volledig gebaseerd is op cijfermateriaal aangebracht dd. 26 augustus 2014 door de heer Dirk Cool van Voeders Degrave, niet eens Tussenkomen partij of Exploitant in voorliggend dossier. Dit lokaal cliënteel zal slechts 46% van de totale capaciteit kunnen aanleveren. Naast het feit dat ook het lokaal verkeer zal toenemen, zal maar liefst 54% mest worden aangevoerd uit niet-lokale bedrijven.

Ten tweede kan de Verwerende partij in alle redelijkheid onmogelijk motiveren dat geen onaanvaardbare mobiliteitsdruk zou ontstaan. Een en ander klemmt des te meer nu de mobiliteitsaspecten bij deze Aanvraag niet ééns werden onderzocht.

Ten derde worden enkele – decisieve – motieven van de PSA, dewelke tot weigering van de Aanvraag noopten, door Verwerende partij niet ontmoet of weerlegd. Nochtans moeten alle andersluidende elementen van het verslag in de motivering van de Bestreden Beslissing worden ontmoet, hetgeen in casu niet het geval is.

B.2. Replik op het standpunt van de Verwerende en Tussenkomen partij

De Verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar in het verslag louter een voorbehoud zou geformuleerd hebben op het vlak van de mobiliteitsimpact. Er is nog sprake van de ‘daartoe vereiste stukken’ die tijdens de beroepsprocedure als antwoord op de vraag van de PSA zouden toegevoegd zijn aan het dossier.

De Tussenkomen partij geeft in zijn schriftelijke uiteenzetting aan dat de PSA enkel zou gesteld hebben dat bijkomende informatie omtrent mobiliteit diende aangereikt te worden. De Tussenkomen partij beweert een mobiliteitsscreening en een lijst van mogelijke leveranciers van dierlijke mest te hebben aangereikt.

Vooreerst geven de Verwerende partij en de Tussenkomen partij elk een eigen interpretatie aan de – nochtans overduidelijke – mening van de PSA. De PSA stelde in het verslag:

‘In het dossier ontbreekt een mobiliteitsstudie, wat problematisch is omdat zo’n studie essentieel is om het dossier met kennis van zaken te beoordelen.’

Dit behoeft geen interpretatie.

Ten tweede wordt voor het eerst melding gemaakt van het feit dat een ‘mobiliteitsscreening’ zou zijn ingediend tijdens de beroepsprocedure. Nergens wordt

nochtans naar deze 'mobiliteitsscreening' verwezen. Verzoekende partij heeft alleszins geen kennis van het bestaan van een 'mobiliteitsscreening' in het administratief dossier. De 'Bijlage Mobiliteit uit het aanvraagdossier van de milieuvergunning' houdt enkel een lijst in met potentieel cliënteel, maar omvat onmogelijk een afdoende onderzoek naar de impact op de mobiliteit.

De Verwerende partij spreekt in zijn antwoordnota over 'daartoe vereiste stukken' hetgeen zeer vaag is. De Bestreden Beslissing maakt enkel melding van een mededeling kleine verandering en een bijkomende nota die door de Tussenkomenende partij werd ingediend. De bijkomende nota zou moeten aantonen dat het potentieel cliënteel zich binnen de regio Groot-Poperinge situeert. Nergens is sprake van een mobiliteitsscreening. Evenmin wordt elders in de Bestreden Beslissing verwezen naar deze mobiliteitsscreening, zelfs niet onder het aspect mobiliteit bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. Ook daar wordt enkel verwezen naar een lijst die werd neergelegd met potentiële leveranciers. Al zou de Tussenkomenende partij, hetgeen hij beweert, nog na de hoorzitting een mobiliteitsscreening hebben overgemaakt aan de Verwerende partij – quod non -, blijkt echter nog steeds niet uit de Bestreden Beslissing dat de Verwerende partij hiermee rekening heeft gehouden bij het nemen van de beslissing. In de motivering van de Verwerende partij wordt namelijk nergens verwezen naar het bestaan van deze mobiliteitsstudie, waardoor kan aangenomen worden dat de Verwerende partij hier geen rekening mee heeft gehouden en aldus zeker geen correcte afweging heeft kunnen maken.

Verzoekende partij houdt vast aan hetgeen hij in het verzoekschrift ter zake opwierp.

Ten derde geeft de Verwerende partij aan dat de Betreden Beslissing zou overwegen dat de site op korte afstand gelegen is van de Abeelseweg waarvan het profiel (2-vaksbaan nvdr.) de bijkomende verkeersbewegingen zou kunnen opvangen. Er is in de Bestreden Beslissing echter geen sprake van een 'korte afstand', maar van een afvoertraject van 'ca. 220m van deze weg alvorens wordt aangesloten op de Abeelseweg'. Post factum motieven kunnen niet worden weerhouden. Verzoekende partij heeft hieromtrent reeds eerder opgeworpen dat deze afstand onverenigbaar is met de 350 meter waarvan sprake is in het verslag van de PSA. De Tussenkomenende partij stelt in zijn schriftelijke uiteenzetting dat 220 meter de afstand zou bedragen tot aan de linkerperceelsgrens. Dit blijkt echter niet uit de Bestreden Beslissing.

Verder in de antwoordnota stelt de Verwerende partij nog:

'Het aanvoertraject beslaat maximaal 350m van de Hoppelandroute die in haar totaliteit 43 kilometer beslaat, redelijkwijze brengt de aanvraag het gebruik van deze fietsroute dan ook niet in het gedrang. Op basis van het dossier zijn er geen elementen die aantonen dat het beperkt traject langsheen de Kleine Grasdreef problematisch zou zijn.'

Wederom kunnen post factum motieven niet worden weerhouden. Ten onrechte meent de Verwerende partij dat bovenstaande uit de Bestreden Beslissing zou blijken. Nochtans wordt nergens in de Bestreden Beslissing ook maar enige motivering geformuleerd omtrent de impact op de Hoppelandroute. Verwerende partij tracht in de antwoordnota voor te houden dat zij bovenstaande motivering zou kunnen afleiden uit de Bestreden Beslissing, hetgeen geenszins het geval is. Met bovenstaande uiteenzetting en laattijdige motivering kan dan ook geen rekening gehouden worden.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Het wordt niet betwist dat voor het aangevraagde de mobiliteitsimpact een relevant aandachtspunt is bij het beoordelen van de goede ruimtelijke ordening.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelde in zijn verslag het volgende:

“ ...

*De nieuwe mestverwerking bevindt zich in een erg landelijke omgeving. Op zo'n 180m ten zuiden van de inrichting is een zonevreemde woning en op zo'n 190m ten noordoosten is een woning bij een veeteeltbedrijf. De toegangsweg tot het mestverwerkingsbedrijf bevindt zich op zo'n 350m afstand t.o.v. van de N38. Het aspect **mobiliteit** speelt in deze aanvraag een **cruciale rol**, omdat de maximale capaciteit 55.000ton bedraagt, waarvan maar liefst **92%** mest wordt **aangevoerd**.*

De Kleine Dasdreef is een gemeenteweg (volgens het inplantingsplan zo'n 3m breed), die een erg smal straatprofiel heeft om bijkomend zwaar verkeer op te vangen. De Kleine Dasdreef maakt deel uit van de fietsroute Hoppeland, wat wijst op toeristisch belang van de regio.

In het dossier ontbreekt een mobiliteitsstudie, wat problematisch is omdat zo'n studie essentieel is om het dossier met kennis van zaken te beoordelen.

...”

De verwerende partij die, zoals blijkt uit de overwegingen die zijn aangehaald in de feiten uiteenzetting, in de bestreden beslissing tot een andersluidende conclusie komt dan de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, neemt een niet-evidente beslissing, waardoor grotere eisen kunnen worden gesteld aan de verplichting tot formele motivering en zorgvuldigheid, in het bijzonder met betrekking tot de aspecten die tot uiting kwamen in het ongunstig advies.

2.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat “Inzake mobiliteit” na de hoorzitting een lijst is neergelegd met het mogelijk cliënteel van de aanvrager, dat dit cliënteel allen landbouwers betreft uit de regio Groot-Poperinge, dat ook de noodzaak aan bijkomende verwerkingscapaciteit cijfermatig op gedetailleerde wijze wordt toegelicht, rekening houdend met de toekomstige verlaging van de bemestingsnormen, dat het cliënteel zich situeert binnen de regio Groot-Poperinge en dus op vrij beperkte afstanden van de mestverwerkingssite, dat hierdoor er geen sprake kan zijn van bovenmatige mobiliteitshinder, dat de Kleine Dasdreef een vrije smalle weg is, maar dat het aan- en afvoertraject slechts ca. 220 meter beslaat van deze weg alvorens er wordt aangesloten op de Abeelseweg waarvan het profiel deze verkeersbewegingen kan opvangen. De verwerende partij besluit op grond van deze overwegingen dat de aanvraag redelijkerwijze geen onaanvaardbare mobiliteitsdruk zal genereren.

Indien in een verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar diverse ongunstige aspecten op een concrete wijze aan bod komen, mag van de verwerende partij een bijzondere en zorgvuldige aandacht verwacht worden bij de beoordeling van deze aspecten indien andersluidend wordt beslist. Uit de overwegingen in de bestreden beslissing blijkt niet dat daaraan is voldaan. Het is niet duidelijk hoe de verwerende partij, op grond van een lijst van mogelijke leveranciers van dierlijke mest van de regio Groot-Poperinge, ertoe komt te stellen dat er geen sprake zal zijn van bovenmatige mobiliteitshinder, zonder enige acht te slaan op het toenemend aantal transporten ten gevolge van de aanvraag. Hetzelfde geldt voor de conclusie

dat de aanvraag redelijkerwijs geen onaanvaardbare mobiliteitsdruk zal genereren op grond van het enkele feit dat de smalle Kleine Dasdreef op "ca 220m" van de Abeelseweg is gelegen. Indien de verwerende partij, in tegenstelling tot de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, geen noodzaak ziet in een mobiliteitsstudie om met kennis van zaken de aanvraag te kunnen behandelen, dient ze ten minste aan te geven, in het licht van de eigenheid van de aanvraag, op grond van welke concrete en precieze gegevens ze tot de conclusie komt dat de mobiliteitsimpact van de aanvraag geen reden vormt tot weigering. De verzoekende partij stelt bovendien niet ten onrechte dat de verwerende partij evenmin enige aandacht heeft besteed aan het gegeven dat de Kleine Dasdreef deel uitmaakt van de fietsroute Hopland en toeristisch van belang is.

3.

De conclusie van het voorgaande is dat de overwegingen in de bestreden beslissing niet beantwoorden aan de strengere eisen aan formele motivering en zorgvuldigheid en geen andersluidende beslissing verantwoorden.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

C. Derde middel

Standpunten van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.3.1, §1 VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij zet uiteen:

" ...

Middel m.b.t. de planologische onverenigbaarheid van de Aanvraag met de geldende bestemmingsvoorschriften

30. *De voorschriften van de geldende plannen van aanleg hebben een algemeen geldend en verordenend karakter. Uiteraard moet bij het beoordelen van voorliggende Aanvraag de voorschriften van de geldende planologische bestemming in acht worden genomen.*

In casu zijn de percelen van de Aanvraag op grond van het Gewestplan gelegen in "landschappelijk waardevolle agrarisch gebied".

Op basis van artikel 11 j. 15 van het Inrichtingsbesluit worden de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden als volgt ingevuld:

...

31. *Uit deze bepalingen volgt enerzijds een planologische toets en anderzijds ook een esthetische toets.*

...

Bondig komt het er eigenlijk volgens Verwerende partij op neer dat de Aanvraag de esthetische toets kan doorstaan doordat:

- *de uitbreiding compact zou zijn en zou aansluiten bij het bedrijf;*

- het bedrijf aan landschapsintegratie zou doen;

Echter, deze motieven kunnen niet volstaan als een afdoende esthetische toets zoals vereist in de toepasselijke bestemmingsvoorschriften.

32. **Vooreerst** zijn de aangewende motieven in feite betwistbaar:

- Dat de constructies in uitbreiding aansluiten bij de bestaande gebouwen wordt door Verzoekende partij betwist.

Een en ander blijkt ten andere ook manifest uit het advies van de Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling dd. 14 februari 2014 dat in het kader van de de Aanvraag werd afgeleverd. Dit advies, deel van het administratief dossier, stelt letterlijk:

"De mestverwerkingsinstallatie wordt echter op meer dan 40 meter afstand van de bestaande bedrijfsgebouwen opgericht, wat niet getuigt van zuinig ruimtegebruik. Er is ook geen enkele motivatie terug te vinden waarom de mestverwerkingsinstallatie niet dicht bij de bestaande gebouwen zou kunnen gebouwd worden."

Door dit ongunstig advies wordt de motiveringsplicht in hoofde van verwerende partij overigens nog verscherpt.

De redenen van de op heden duidelijk niet - compacte inplanting zou vervat zitten in de wens van Aanvrager om in de toekomst nog een bijkomende stal op te richten tussen de bestaande stallen en de mestverwerkingsinstallatie.

Enerzijds bevestigt dit de stelling dat op heden geen sprake is van een compacte inplanting, en anderzijds staat ook vast dat de vergunningverlenende overheid haar beslissing en motieven niet kan steunen op geheel in de toekomst onzekere gegevens. Op heden ligt dergelijke aanvraag niet voor en is aldus geen zekerheid of deze er ook effectief zal komen. Een en ander is al te hypothetisch.

Ook de gemeente wees op dit euvel nu de bestreden beslissing letterlijk stelt: "De afgevaardigde van de gemeente stelt dat er zekerheid moet zijn over de inplanting van de installatie en clustering daarbij aangewezen is."

Een en ander klemmt des te meer, nu Aanvrager en architect in een 'Bijkomende Verklaring', vervat in het administratief dossier, de inplanting van de infrastructuur en de afstand van de bestaande varkensstallen klaarblijkelijk om een andere reden motiveren dan wat in het beroepsschrift wordt opgeworpen:

"Echter wordt geopteerd om iets verder van de bestaande varkensstallen af te blijven. Aangezien varkensmest aangevoerd zal worden, kan dit mogelijke sanitaire risico's inhouden. Ruimtelijk worden de varkensstallen afgescheiden van de verwerkingsinstallatie, waardoor geen bewegingen zullen gebeuren tussen de gebouwen van de mestverwerkingsinstallatie en de varkensstallen. De scheiding zal uitgevoerd worden door een vaste afsluiting en/of bijkomend groenscherm tussen de beide bedrijfsonderdelen (mestverwerking en varkenshouderij)."

Een en ander is dus wel erg tegenstrijdig. Waarvoor dient de niet - compacte inplanting nu? En heeft de zgn. reden überhaupt uitstaans met een goede ruimtelijke ordening en/of esthetische toets dewelke Verwerende partij dient uit te voeren?

Hoe dan ook spreekt Aanvrager zichzelf tegen en ontkracht dit meteen ook op haar beurt de - hypothetische - overwegingen m.b.t. de evt. toekomstige uitbreiding.

- *Dat aan landschapsintegratie wordt gedaan, kan bezwaarlijk volstaan om van een afdoende esthetische toets te spreken.*

De Raad van State sprak zich eerder al sceptisch uit over de impact van een groenscherm.

...

Bovendien is het aanplanten van een groenscherm geen vrijbrief voor de geplande inbreuk op het esthetische component van (de) gewestplanbestemming.

Dat het groenscherm zowaar als element van schoonheidswaarde wordt aangereikt, is geen deugdelijk motief om de esthetische toets tot een goed eind te brengen.

Ten tweede werd bij de toetsing van de schoonheidswaarde van het landschap geen afdoende rekening gehouden met de aanwezige elementen van onroerend erfgoed.

Verzoekende partij verwijst naar het eerste middel van huidig verzoekschrift, en herneemt de inhoud ervan ook hier integraal, waaruit duidelijk blijkt dat verwerende partij op geen enkele wijze rekening hield met de aanwezigheid van elementen van onroerend erfgoed in de onmiddellijke nabijheid van de Aanvraag.

Er werd aldus geen rekening gehouden met de erfgoedwaarden die de schoonheidswaarde van de onmiddellijke omgeving mee bepalen.

De toetsing van het esthetische karakter van het gebied wordt nochtans des te belangrijker en strenger nu in casu ook sprake is van extra te beschermen esthetische (erfgoed) aspecten in de onmiddellijke omgeving van de Aanvraag.

33. **Slotsom** is dan ook dat bijgevolg geen afdoende motivering voorhanden is met betrekking tot de bestaanbaarheid van de Aanvraag met de bestemming "landschappelijk waardevol agrarisch gebied".

Deze gebreken in de bestreden beslissing vormen een inbreuk op artikel 4.3.1. §1 VCRO dat stelt dat een vergunning moet worden geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften voor zover daarvan niet op geldige wijze kan worden afgeweken.

Evidenterwijs wordt met de betwistbare beoordeling in de bestreden beslissing ook de verordenende voorschriften zelf in 15.4.6.1. van het Inrichtingsbesluit geschonden.

Dit vormt onmiskenbaar een schending op artikel 2 en 3 van de Uitdrukkelijke motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel die Verwerende partij ertoe verplichten haar beslissing afdoende te motiveren.

Er is een afdoende formele motivering te bespeuren, minstens ondergeschikt, voor zover Uw Raad de motieven toch formeel als afdoend beoordeeld, is de motivering materieel niet afdoend.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Verwerende partij wordt tevens verweten het landschappelijk waardevol karakter van de bouwplaats te miskennen.

De inplanting van de installatie wordt in een aanvullend schrijven van de aanvrager, neergelegd naar aanleiding van de hoorzitting, nogmaals toegelicht. Het ontwerp houdt rekening met de toekomstige ontwikkelingen van het bedrijf op het vlak van varkensteelt door extra stallingsruimte te voorzien. Het feit dat aanvrager open kaart speelt over de toekomstvisie, wat de vergunningverlenende overheid overigens beter toelaat de aanvraag met kennis van zaken en op zorgvuldige wijze te beoordelen, wordt door verzoekende partij nu als bezwarend beschouwd. Het advies van de Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling houdt geen rekening met deze verduidelijking. De vraag naar inplanting van de installatie is, zo blijkt uit de collegebeslissing en de hoorzitting, bovendien vooral ingegeven om een mogelijke opsplitsing van het bedrijf uit te sluiten. Er zijn geen elementen in het dossier die wijzen op een dergelijke splitsing.

In het licht van het landschappelijk waardevol karakter van het gebied dient ook opgemerkt dat de lagune helemaal achteraan het perceel wordt voorzien, dit zorgt voor een betere overgang naar het landschap. De aanvraag gaat daarenboven ook gepaard met een grote mate van landschapsintegratie. Hoewel hierop door verzoekende partij kritiek wordt uitgeoefend, dient vastgesteld dat de site op heden reeds omgeven is door verschillende groenstructuren en dat ingevolge de uitbreiding van de site deze structuren dus ook verder worden uitgebreid. In die optiek kan niet zondermeer worden gesteld dat de voorziene groenelementen enkel dienen om de site te kunnen integreren in het landschap, integendeel een bruuske stopzetting van de aanwezige groenelementen is landschappelijk evenmin aangewezen. Het bestreden besluit overweegt voorts ook dat het materiaalgebruik is afgestemd op dat van de reeds aanwezige gebouwen wat de eenheid versterkt.

Ook de impact van de aanvraag op de aanwezige erfgoedwaarden wordt in vraag gesteld. Wat de site aan overzijde van de straat betreft dient vastgesteld dat er geen sprake kan zijn van enige negatieve impact. Ter hoogte van de straatzijde is de site op heden reeds bebouwd, de uitbreiding situeert zich achter de bestaande gebouwen en is dan ook aan het zicht van de beschermde hoeve onttrokken. De andere beschermde hoeves situeren zich op grote afstand van de bouwplaats. De afstand tussen de hoeve aan de Helleketelweg nr. 36 bedraagt in vogelvlucht ca. 1,5km, gelet op het feit dat de hoeve omringd is door bomen en de aanwezigheid van andere bedrijven is er geen sprake van een zichtrelatie met de bouwplaats. Hetzelfde geldt voor de hoeve aan de Vijfgemetenstraat nr. 19 alwaar de afstand tot de bouwplaats in vogelvlucht ca. 1,2km ook en hier de aanwezigheid van andere landbouwbedrijven en hoeves ervoor zorgt dat er geen ongestoord zicht is op de bouwplaats. Redelijkerwijze kan er dan ook geen aantasting zijn van een aantasting van erfgoedwaarden.

De aanvraag brengt het landschappelijk waardevol karakter van het agrarisch gebied dan ook niet in het gedrang.

...’

De tussenkomende partij stelt:

“ ...

1. De bouwplaats is volgens het bij K.B. van 14 augustus 1978 vastgestelde gewestplan Ieper- Poperinge gelegen in **landschappelijk waardevol agrarisch gebied**.

Overeenkomstig de artikelen 11.4.1 en 15.4.6.1 van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen zijn landschappelijk waardevol agrarische gebieden (LWAG) bestemd voor:

...

Zoals terecht door verzoekende partij wordt opgeworpen moet de toelaatbaarheid van constructies in LWAG worden getoetst aan de hand van een tweevoudig criterium: 1) een planologisch, hetwelk veronderstelt dat de vergunningverlenende overheid nagaat of de te vergunnen werken in overeenstemming zijn met de bestemming agrarisch gebied en 2) een esthetisch, hetwelk inhoudt dat bedoelde werken in overeenstemming moeten kunnen worden gebracht met de eisen ter vrijwaring van het landschap.

Verwijzend naar het advies van de Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling van 14 februari 2014, wordt door verzoekende partij opgeworpen dat de aanvraag de toets aan het esthetisch criterium niet kan doorstaan, minstens een dergelijke toetsing niet blijkt uit de bestreden beslissing.

2. Vooreerst wordt door verzoekende partij aan het advies van de Afdeling Duurzame

Landbouwwontwikkeling van 14 februari 2014 een draagwijdte toegekend die er niet in is vervat. Door de Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling wordt overwogen(eigen onderlijning):

...

Door de Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling wordt opgeworpen dat in het aanvraagdossier niet is gespecificeerd waarom de mestverwerkingsinstallatie niet dicht bij de bestaande bedrijfsgebouwen wordt ingericht, niets minder maar ook niets meer dan dat. Door de Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling wordt evenwel niet overwogen dat door de inplanting van de mestverwerkingsinstallatie de 'schoonheidswaarde' van het landschap zou worden aangetast.

In de bestreden beslissing wordt aan de bemerking van de Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling tegemoet gekomen (eigen onderlijning):

...

Naar aanleiding van de hoorzitting werd door tussenkomende partij navolgend verduidelijkend inplantingsplan (met aanduiding van de bijkomende stal) toegevoegd aan het administratief dossier:

...

De deputatie concludeert dan ook geheel terecht in de bestreden beslissing dat 'de gekozen inplanting te verantwoorden is in het licht van de uitbreidingsmogelijkheden van het bedrijf en omwille van milieuhygiënische redenen'.

Wat de esthetische inpasbaarheid van de aanvraag betreft, sluit de deputatie zich uitdrukkelijk aan bij de overwegingen van de PSA, zoals opgenomen in zijn verslag van 22 juli 2014 waarin wordt overwogen:

...

De concrete invulling van het beplantingsplan werd in het onderdeel 'beschrijving van de aanvraag' nader toelichting:

...

Verzoekende partij kan dan ook niet worden bijgetreden wanneer zij voorhoudt dat de impact van de aanvraag op de 'schoonheidswaarde' van het gebied niet afdoende werd onderzocht.

De bestreden beslissing is, ook wat de toets aan het esthetisch criterium betreft, gesteund op in rechte en in feite aanvaardbare motieven en getuigt van een zorgvuldige en redelijke besluitvorming.

...

De verzoekende partij dupliceert:

“ ...

Het derde middel geeft aan dat de in de Bestreden Beslissing opgenomen motieven niet kunnen volstaan als een afdoende esthetische toets zoals vereist in de toepasselijke bestemmingsvoorschriften.

Eerst en vooral zijn de aangewende motieven betwistbaar, waar wordt gesteld als zouden de constructies aansluiten bij de bestaande gebouwen en dat afdoend aan landschapsintegratie wordt gedaan. **Ten tweede** wordt ook geen rekening gehouden met de aanwezige elementen van onroerend erfgoed, dewelke eveneens een aspect van schoonheidswaarde van de onmiddellijke omgeving vormen.

C.2 Repliek op het standpunt van de verwerende en tussenkomende partijen

De schriftelijke uiteenzetting van de Tussenkomende partij verwijst zeer uitgebreid naar een bijkomende stal, waarvan men stelt deze te beogen, en naar het beplantingsplan. Eveneens wordt hiernaar verwezen in de antwoordnota van de Verwerende partij.

Vooreerst kan, zoals gesteld in het verzoek tot vernietiging, geen rekening worden gehouden met de hypothese dat er een stal zal bijkomen. Noch ligt er een aanvraag voor, noch kan met zekerheid worden gesteld dat deze er effectief zal komen of dat men hiervoor een vergunning zal kunnen verkrijgen.

Verzoekende partij stelt vast dat Tussenkomende partij nog steeds op heden nalaat effectief aan te tonen dat die bijkomende stal er zou (en moet) komen. Een loutere verwijzing naar de Bestreden Beslissing kan ter zake niet volstaan. Er wordt ook geen aanvraag of vergunningsbeslissing ter zake aan Uw Raad voorgelegd.

Dat Verzoekende partij het Advies van de Afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling dd. 14 februari 2014 foutief zou lezen, gaat niet op. In het advies wordt duidelijk vermeld dat de aanvraag 'niet getuigt van zuinig ruimtegebruik'. Een en ander heeft onmiskenbaar een weerslag op de schoonheidswaarde van het landschap.

Ten tweede gaf Verzoekende partij eerder al aan dat het allerm minst volstaat om te verwijzen naar een groenscherm dat zal aangeplant worden om te oordelen dat de schoonheidswaarde van het landschap niet zou worden aangetast. Er kan dan ook verwezen worden naar hetgeen hieromtrent reeds werd gesteld in het derde middel van het inleidend verzoekschrift, wat hier integraal mag hernomen worden.

Verzoekende Partij hoeft hieraan weinig toe te voegen.

Ten derde gaat enkel Verwerende partij in op de impact van de aanwezige erfgoedwaarden in het landschap.

Het valt evenwel Verzoekende partij op dat Verwerende partij op heden een inspanning levert om te motiveren waarom de schoonheidswaarde niet wordt geraakt, maar dit evenwel naliert in de Bestreden Beslissing zelf. De motieven die worden aangewend tonen op zichzelf reeds aan dat de Bestreden Beslissing ter zake te kort schoot. Post factum motieven kunnen niet worden weerhouden.

Bovendien kan de inhoud van deze motivering van Verwerende partij ook nog worden betwist. De bestaande activiteit en aanwezige constructies zijn niet te vergelijken met de komst van de bijkomende Constructies dewelke zonder meer een industriële activiteit zullen impliceren.

Ten vierde, en tot slot, wijst de Verwerende partij nog op het materiaalgebruik dat zou afgestemd zijn op de reeds aanwezige gebouwen wat de eenheid zou versterken. De Verwerende partij stelt zich duidelijk niet de vraag of een extra loods met grijze gladde betonpanelen met zwarte golfplaten wel verenigbaar is de schoonheidswaarde van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het feit dat de schoonheidswaarde reeds eerder werd aangetast door het plaatsen van gelijkaardige betonnen constructies in het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, kan geenszins een vrijgeleide vormen om de schoonheidswaarde nog verder aan te tasten.

...

Beoordeling door de Raad

1.

Het wordt niet betwist dat de aanvraag is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Artikel 15.4.6.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (hierna: Inrichtingsbesluit), bepaalt:

“De landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen om aan landschapontwikkeling te doen. In deze gebieden mogen alle handelingen en werken worden uitgevoerd die overeenstemmen met de in grondkleur aangegeven bestemming, voor zover zij de schoonheidswaarde van het landschap niet in gevaar brengen”.

Het komt aan de vergunningverlenende overheid toe om te beoordelen of een aanvraag die is gelegen in landschappelijk waardevol gebied, kan toegelaten worden in acht genomen de hiervoor geciteerde bepaling. De Raad is enkel bevoegd tot het toetsen van de wettigheid van de bestreden beslissing en kan zijn oordeel niet in de plaats stellen van het oordeel van de vergunningverlenende overheid. Hij kan in de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht wel nagaan of de vergunningverlenende overheid de haar beoordelingsbevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepalen dat elke eenzijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuursden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn.

Een vergunningsbesluit moet derhalve duidelijk en op afdoende wijze de redenen opgeven waarop het vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing steunt.

Bij het beoordelen van de wettigheid van een vergunningsbeslissing moet derhalve rekening gehouden worden met de redenen die omschreven zijn in de vergunningsbeslissing en kan er geen rekening worden gehouden met aanvullende argumentatie in latere procedurestukken.

3.

In de bestreden beslissing verwijst de verwerende partij onder de titel “toetsing aan wettelijke en reglementaire bepalingen” weliswaar naar artikel 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit, doch de overwegingen onder deze titel bevatten geen toets die betrekking heeft op de schoonheidswaarde van het landschap.

Onder de titel “beoordeling van de goede ruimtelijke ordening” stelt de verwerende partij zich aan te sluiten bij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar “voor de beoordeling van de functionele inpasbaarheid, schaal, de hinderaspecten en de ethische inpasbaarheid van de aanvraag”. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt onder “hinderaspecten” dat in het openbaar onderzoek de aantasting van het landschap werd opgeworpen, dat gezien de nabijheid van de Bommelaarsbeek het ruimtelijk aangewezen is dat het bedrijf aan landschapsintegratie doet, dat het bedrijf in een open landschap ligt met zachte golvingen en grenst aan akker- en weiland, dat de uitbreiding compact is en aansluit bij het bedrijf, dat in het dossier een plan zit waaruit blijkt dat het landbouwbedrijf deels wordt geïntegreerd.

In de mate dat de hiervoor aangehaalde overwegingen zijn bedoeld als een beoordeling van artikel 15.4.6.1 van het Inrichtingsbesluit, hetgeen niet evident is, kunnen ze niet volstaan als zorgvuldige beoordeling van deze bepaling.

De loutere vaststelling dat een gebouw compact aansluit bij “het bedrijf” is niet voldoende om te besluiten dat een nieuw op te richten gebouw ook verenigbaar is met het landschappelijk waardevol gebied.

De verwerende partij stelt anderzijds zelf vast dat het bedrijf is gelegen in een open landschap. De gunstige beoordeling van het voorziene groenscherm in de aanvraag, lijkt te steunen op de noodzaak om de negatieve visuele impact van het aangevraagde te beperken en lijkt er derhalve eerder op te wijzen dat de geplande constructie de schoonheidswaarde van het landschap in gevaar brengt of dreigt in gevaar te brengen.

4.

Het derde middel is gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Patrick NOTEBAERT is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 4 september 2014, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een mestverwerkingsinstallatie op de percelen gelegen te 8970 Poperinge, Kleine Dasdreef 2 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie K, nummers 0560N en 0546B.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij en dit binnen een vervaltermijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 19 september 2017 door de vierde kamer.

De griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Jonathan VERSLUYS

Nathalie DE CLERCQ